

ชื่อเรื่อง การศึกษาการตระหนักรู้ทางสังคม และการสร้างโมเดลการให้คำปรึกษา
กลุ่มเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย
**A Study of Social Awareness and Group Counseling Model
Construction for Developing Social Awareness of Thai Adolescents**

ผู้วิจัย พัทธราภรณ์ ศรีสวัสดิ์

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ พ.ศ. 2550

ความสำคัญและความเป็นมาของการวิจัย

ในการพัฒนาประเทศให้เกิดความเจริญก้าวหน้า สิ่งสำคัญที่สุดคือต้องมีการพัฒนาคนที่เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้เกิดการพัฒนาประเทศ และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสันติสุข ซึ่งคนในสังคมต้องมีความใส่ใจ สนใจกับบุคคลและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้งต้องมีการตระหนักรู้ทางสังคม เพราะการตระหนักรู้ทางสังคมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการรู้สำนึก และความสามารถของบุคคลในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม (Pongpan, 1991: 2) สอดคล้องกับ กรีนสแพน และ ดริสคูล (Langone & Black 1997: online ; citing Greenspan & Driscoll, 1997) ที่กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม เป็นความสามารถของบุคคลในการเข้าใจคน เข้าใจสถานการณ์ทางสังคม และเข้าใจถึงกระบวนการในการเข้าไปควบคุมสถานการณ์ทางสังคม นอกจากนี้ แลนคอน และ แบล็ค (Langone & Black, 1997: online) ได้ให้ความหมายของการตระหนักรู้ทางสังคม ว่าเป็นกระบวนการคิดที่เป็นความสามารถของบุคคลในการเข้าใจผู้อื่น ดังนั้นการตระหนักรู้ทางสังคมจึงเป็นความสามารถของบุคคลในการเข้าใจผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างปกติสุข การศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการตระหนักรู้ทางสังคม ส่วนมากมีการศึกษาในต่างประเทศ อาทิเช่น แบล็ค และ โรเจอร์สกี (Black & Rojewski, 1998: online) ได้ศึกษาบทบาทของการตระหนักรู้ทางสังคมในความสำเร็จของการจ้างงานของวัยรุ่นที่ปัญญาอ่อน โดยได้กำหนดองค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคมตามแนวคิดของกรีนสแพน (Melissa, 1984: 11-12; citing Greenspan, 1979, 1981a) ที่กำหนดไว้ 3 ด้าน คือ ความรู้สึกไว (Sensitivity) การหยั่งรู้ (Insight) และการสื่อสาร (Communication) นอกจากนี้ แลนคอน และ แบล็ค (Langone & Black 1997: online) ยังได้สรุปถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการตระหนักรู้ทางสังคมไว้ 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้ (Perception) เกี่ยวกับเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม การตีความ (Interpretation) และการกระทำ (Action) หรือการแสดงออกเกี่ยวกับสถานการณ์นั้น ๆ เนื่องจากในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาในเรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นกับกลุ่มวัยรุ่นไทย โดยใช้แบบสอบถามกับวัยรุ่นไทย และการสนทนากลุ่ม ได้องค์ประกอบการตระหนักรู้ทางสังคมที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย ความรู้สึกไวต่อสังคม ความเข้าใจสังคม การสื่อสารทางสังคม การแก้ไขปัญหาสังคม และการมีส่วนร่วมในสังคม และในการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคม ผู้วิจัยได้สร้าง โมเดลในการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยอาศัยแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

กับการตระหนักรู้ทางสังคม และทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษากลุ่ม เพื่อนำมาบูรณาการเป็น โมเดล การให้คำปรึกษากลุ่ม เพื่อพัฒนาแต่ละองค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคม เนื่องจากการให้ คำปรึกษากลุ่มเป็นกระบวนการช่วยเหลือบุคคลในกลุ่ม ที่กลุ่มเปรียบเสมือนสังคมจำลองที่ช่วยให้สมาชิก มีการปรับปรุงพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย
2. เพื่อสร้างโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวม และรายด้านของกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้ คำปรึกษากลุ่ม และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับคำปรึกษาใดๆ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนา โดยมีขั้นตอนในการศึกษา คือ ขั้นตอนแรก การศึกษา องค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคม และขั้นตอนสอง เป็นการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมโดยการให้ โมเดลการให้คำปรึกษากลุ่ม ซึ่งมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร เป็นวัยรุ่นไทยที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6) ปีการศึกษา 2549 ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ใน ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 934,608 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,097 คน จาก 6 จังหวัด 11 เขตการศึกษา 11 โรงเรียน 33 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมโดยใช้โมเดลการให้คำปรึกษากลุ่ม ได้มาจากการ สุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาขั้นแรก โดยพิจารณากลุ่มตัวอย่าง ที่มีคะแนนเฉลี่ยการตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมตั้งแต่ 25 เปอร์เซนต์ลงมา จำนวน 16 คน แล้วสุ่ม อย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 8 คน กลุ่มทดลองเข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อ พัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคม ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้เข้าร่วมการให้คำปรึกษาใดๆ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบการตระหนักรู้ทางสังคม ได้แก่
 1. ความรู้สึกไวต่อสังคม
 2. ความเข้าใจสังคม
 3. การสื่อสารทางสังคม
 4. การแก้ไขปัญหาสังคม
 5. การมีส่วนร่วมในสังคม

2. ตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคม ได้แก่

1. ตัวแปรจัดกระทำ ได้แก่ การให้คำปรึกษากลุ่ม
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ การตระหนักรู้ทางสังคม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดการตระหนักรู้ทางสังคม เป็นแบบคำถามปลายเปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง จากการศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการตระหนักรู้ทางสังคม การสัมภาษณ์เชิงลึกกับครูแนะแนวและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ได้คำถามทั้งหมด 60 ข้อ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่านตรวจสอบ มีค่า IOC 0.40 – 0.80 และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 100 คน นำมาหาค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง .2146 ถึง .6069 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัด ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .9086

2. โมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีการให้คำปรึกษากลุ่ม นำมาสร้างโมเดลทั้งหมด 12 ครั้ง แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อ 6 ท่าน มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.53 – 0.83 แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 2 โปรแกรม จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้ทดลอง

การรวบรวมข้อมูล

1. การศึกษาองค์ประกอบการตระหนักรู้ทางสังคม ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มวัยรุ่นตัวอย่าง 1,097 คน
2. การศึกษาการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมโดยทดลองโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มทดลอง 12 ครั้ง 5 สัปดาห์ มีการดำเนินการเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล 1 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบสอบถามการตระหนักรู้ทางสังคม
2. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามการตระหนักรู้ทางสังคม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)
3. วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายชื่อของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation: r_{XY})
4. วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยรวมและรายด้านของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค
5. วิเคราะห์ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดการตระหนักรู้ทางสังคม ด้วยโปรแกรม LISREL 8.54 (Joreskog & Sorbom.1999)

6. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล โดยใช้สถิติ F – test โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ (Two – Way ANOVA repeated measurement)

สรุปผลการวิจัย

1. การศึกษาองค์ประกอบการตระหนักรู้ทางสังคม

ตาราง 1 ค่าดัชนีทดสอบประสิทธิภาพของโมเดลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัดการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย

	ค่าดัชนี
χ^2	39.228
P	0.370
df	37
ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์	1.060
ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI)	0.994
ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI)	0.998
ดัชนีความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI)	1.000
ดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของเศษ (RMR)	0.001
ดัชนีรากที่สองของความคลาดเคลื่อนในการประเมินค่า (RMSEA) (90%)	0.007

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 1 พบว่า ผลการทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลโครงสร้างการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย มีค่า χ^2 เท่ากับ 39.228 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p) เท่ากับ 0.370 จะเห็นได้ว่า χ^2 ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ว่า ข้อมูลเชิงประจักษ์มีความสอดคล้องกับโมเดลโครงสร้างของผู้วิจัย เมื่อพิจารณาค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative chi-square) มีค่าเท่ากับ 1.060 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 2.000 แสดงว่า โมเดลโครงสร้างมีลักษณะสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับที่น่าพึงพอใจ (Camines & McIver, 1981)

ตาราง 2 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) และผลการทดสอบความเหมาะสมของโมเดล
การตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย

การตระหนักรู้ทางสังคม	b	SE	t	R ²
1. ความรู้สึกไวต่อสังคม	0.852	0.062	13.793*	0.805
2. ความเข้าใจสังคม	0.894	0.073	12.169*	0.794
3. การสื่อสารทางสังคม	0.981	0.040	24.435*	0.938
4. การแก้ไขปัญหาสังคม	0.922	0.040	22.906*	0.879
5. การมีส่วนร่วมในสังคม	0.846	0.046	18.539*	0.793

ผลการทดสอบความเหมาะสม Chi-Square = 39.228 df = 37 P = 0.370 GFI = 0.994
AGFI = 0.988 RMR = 0.001

*p < .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 2 พบว่า โมเดลการตระหนักรู้ทางสังคม มีน้ำหนักองค์ประกอบย่อยในแต่ละด้านมีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่าองค์ประกอบย่อยทั้ง 5 องค์ประกอบ สามารถวัดองค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคมได้ และยืนยันโมเดลการตระหนักรู้ทางสังคมตามกรอบความคิดเชิงทฤษฎีที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบย่อยทั้ง 5 ตัว มีค่าเป็นบวก ตั้งแต่ 0.846 ถึง 0.981 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัว แสดงว่าองค์ประกอบย่อยทั้ง 5 ด้าน เป็นตัวบ่งชี้สำคัญในการพิจารณาการตระหนักรู้ทางสังคม

2. การสร้างโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคม

การพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมโดยโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่ม ผู้วิจัยได้สร้างโมเดลจากการบูรณาการทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยมีขั้นตอนในการให้คำปรึกษา 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้นกลุ่ม ผู้วิจัยใช้ทักษะผู้นำกลุ่ม และทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจ รู้สึกปลอดภัย พร้อมทั้งจะเปิดรับประสบการณ์ใหม่ ๆ ในกลุ่ม ดังคำกล่าวของ คอร์เรีย (Corey, 2004 : 458) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีที่ใช้ในการสร้างสัมพันธภาพ คือ ทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง จะทำให้สมาชิกเกิดความไว้วางใจ และเต็มใจในการเข้าไปเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ในกลุ่ม ขั้นที่สอง คือ ขั้นการให้คำปรึกษากลุ่ม ผู้วิจัยพัฒนาองค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคม คือ พัฒนาความรู้สึกไวต่อสังคม ใช้ทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีเกสตัลท์ พัฒนาความเข้าใจสังคมใช้ทฤษฎีเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม พัฒนาการสื่อสารทางสังคมใช้ทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีการวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคล พัฒนาการแก้ไขปัญหาสังคม ใช้ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ทักษะการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง และพัฒนาการมีส่วนร่วมในสังคม ใช้ทฤษฎีเผชิญความจริง ขั้นที่สาม คือ ขั้นยุติกลุ่ม ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อให้สมาชิกมีแรงเสริมในการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

3. การเปรียบเทียบการตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมและรายด้านของกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่ม และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับคำปรึกษาใด ๆ ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคม โดยการให้คำปรึกษากลุ่มกับกลุ่มทดลองครบตามกำหนด ผู้วิจัยเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล 1 เดือนหลังจากการทดลอง เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์ ดังแสดงในตาราง 3 – 4

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมและรายด้านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
การตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวม					
ระหว่างกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม	1989.188	1	198.188	21.079*	0.000
ผลการให้คำปรึกษากลุ่ม	1648.720	2	824.396	18.782*	0.000
ปฏิสัมพันธ์	1044.825	2	522.438	11.903*	0.000
ด้านความรู้สึกรวตอสังคม					
ระหว่างกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม	33.333	1	33.333	6.739*	0.021
ผลการให้คำปรึกษากลุ่ม	105.500	2	52.750	16.977*	0.000
ปฏิสัมพันธ์	28.167	2	14.083	4.533*	0.020
ด้านความเข้าใจสังคม					
ระหว่างกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม	70.083	1	70.083	13.643*	0.002
ผลการให้คำปรึกษากลุ่ม	35.042	2	17.521	4.358*	0.023
ปฏิสัมพันธ์	7.042	2	3.521	0.876	0.428

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P
ด้านการสื่อสารทางสังคม					
ระหว่างกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม	93.521	1	93.521	25.948*	0.000
ผลการให้คำปรึกษากลุ่ม	102.875	2	51.438	16.570*	0.000
ปฏิสัมพันธ์	75.542	2	37.771	12.168*	0.000
ด้านการแก้ไขปัญหาสังคม					
ระหว่างกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม	114.083	1	114.083	15.998*	0.001
ผลการให้คำปรึกษากลุ่ม	76.792	2	38.396	6.009*	0.007
ปฏิสัมพันธ์	88.292	2	44.146	6.909*	0.004
ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม					
ระหว่างกลุ่มทดลอง-กลุ่มควบคุม	102.083	1	92.915	16.522*	0.000
ผลการให้คำปรึกษากลุ่ม	78.167	2	39.083	8.167*	0.002
ปฏิสัมพันธ์	47.167	2	23.583	4.928*	0.015

*p < .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 3 พบว่า การตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมและรายด้านทุกด้าน เมื่อนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีการตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นว่า การให้คำปรึกษากลุ่มมีผลให้การตระหนักรู้ทางสังคมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า การให้คำปรึกษากลุ่มมีผลทำให้การตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผลมีความแตกต่างกัน จึงนำค่าเฉลี่ยการตระหนักรู้ทางสังคมมาเปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธี Scheffe' ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของการตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล

ตัวแปรตาม	กลุ่ม	ผลการวัดค่าปริมาตรกลุ่ม ที่นำมาเปรียบเทียบ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	P
การตระหนักรู้ ทางสังคมโดยรวม	ทดลอง	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	11.188*	0.000
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	12.875*	0.001
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	1.688	0.729
ควบคุม	ทดลอง	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	1.500	0.191
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	3.625	0.462
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	2.125	0.627
ความรู้สึกไวต่อสังคม	ทดลอง	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	3.625*	0.000
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	1.625*	0.037
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	2.000*	0.008
	ควบคุม	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	2.000	0.088
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	0.000	1.000
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	2.000	0.243
ความเข้าใจสังคม	ทดลอง	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	1.831*	0.027
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	1.813*	0.031
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	0.000	1.000
	ควบคุม	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	0.875	1.000
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	1.375	0.926
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	0.500	1.000
การสื่อสารทางสังคม	ทดลอง	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	2.938*	0.000
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	3.250*	0.000
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	0.313	0.679
	ควบคุม	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	0.375	0.612
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	0.500	0.573
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	-0.125	0.889
การแก้ไขปัญหาสังคม	ทดลอง	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	1.938*	0.011
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	3.063*	0.007
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	1.125	0.285
	ควบคุม	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	-1.000	0.557
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	0.250	1.000
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	-1.250	1.000
การมีส่วนร่วมในสังคม	ทดลอง	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	1.625*	0.027
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	3.125*	0.004
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	1.500	0.064
	ควบคุม	หลังทดลอง - ก่อนทดลอง	0.750	0.511
		หลังติดตาม - ก่อนทดลอง	1.500	0.469
		หลังทดลอง - หลังติดตาม	-2.250	0.154

*p < .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง 4 พบว่ากลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมและรายด้านทุกด้านหลังการทดลอง และก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ

ติดตามผลแตกต่างกับก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และด้านความรู้สึกไวต่อสังคม ยังพบว่า หลังทดลองกับติดตามผลมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนกลุ่มควบคุมไม่พบความแตกต่าง แสดงให้เห็นว่า การให้คำปรึกษากลุ่มพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมของกลุ่มทดลองให้ดีขึ้น ดังคำกล่าวของ คอร์เรย์ (Corey, 2004 : 5) ที่กล่าวว่า การให้คำปรึกษากลุ่มเป็นกระบวนการระหว่างบุคคลที่ให้ความสำคัญกับความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรม ทำให้บุคคลมีการพัฒนาที่ดีขึ้น

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นไทย พบว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของการตระหนักรู้ทางสังคม ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความรู้สึกไวต่อสังคม ด้านความเข้าใจสังคม ด้านการสื่อสารทางสังคม ด้านการแก้ไขปัญหาสังคม และด้านการมีส่วนร่วมในสังคม มีค่าความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์สูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสามารถวัดองค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคมได้

2. โมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคม ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นเริ่มต้นกลุ่ม ขั้นการให้คำปรึกษากลุ่ม และขั้นยุติการให้คำปรึกษากลุ่ม โดยมีการบูรณาการทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษากลุ่ม มาใช้ในการพัฒนาองค์ประกอบของการตระหนักรู้ทางสังคม โดยพิจารณาตามแนวคิดของ คอร์เรย์ (Corey, 2004: 457) โดยใช้ 3 ปัจจัย คือ ความคิด ความรู้สึกและการกระทำ ประกอบด้วย ทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีเกสตัลท์ ทฤษฎีเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ทฤษฎีการวิเคราะห์การสื่อสารระหว่างบุคคล และทฤษฎีเผชิญความจริง

3. การตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวมและรายด้านทุกด้านของกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. การตระหนักรู้ทางสังคมโดยรวม และรายด้านของกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังติดตามผล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าโมเดลการให้คำปรึกษากลุ่มมีผลให้การตระหนักรู้ทางสังคมเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แบบวัดการตระหนักรู้ทางสังคม สามารถนำไปเป็นเครื่องมือในการวัดการตระหนักรู้ทางสังคมของวัยรุ่นได้เนื่องจากมีความเที่ยงตรงในระดับสูง ดังนั้นควรนำไปใช้กับกลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 หากจะนำไปใช้กับกลุ่มอื่น อาทิเช่น กลุ่มเด็ก กลุ่มผู้ใหญ่ แนวทางการตอบหรือการให้คะแนนอาจมีความแตกต่างจากกลุ่มวัยรุ่น

2. จากผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการให้คำปรึกษากลุ่มมีการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาให้วัยรุ่นมีการตระหนักรู้ทางสังคมสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรติดตามการตระหนักรู้ทางสังคม ทุก 3 เดือน หรือ 6 เดือน
2. ควรมีการศึกษารูปแบบในการพัฒนาการตระหนักรู้ทางสังคมกับกลุ่มประชากรอื่น
3. ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่น ๆ เช่น เพศ การเห็นคุณค่าในตนเองกับการตระหนักรู้ทางสังคม เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการนำมาพัฒนาให้วัยรุ่นเกิดความตระหนักรู้ทางสังคมมากยิ่งขึ้น